

Kulcsár Győző vívómester

(Budapest, 1940. október 18. –)

Kulcsár Győző a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett négyszeres olimpiai és háromszoros világbajnok magyar vívó, edző, sportvezető. Kulcsár Krisztián világbajnok, olimpiai ezüstérmes párbajtőrvívó nagybátyja.

A második világháború során szüleivel Németországban, majd Svédországban élt. 1946-ban tértek haza. 15 évesen kezdett vívni egy iskolai tanfolyamon. 1957-től az Újpesti Dózsa versenyzője lett. A miskolci egyetemi éve alatt a Miskolci EAFC-ban sportolt, ezt követően Budapestre került, és rövid ideig a Vasasba, majd az OSC-be igazolt.

Tőr- és párbajtőrvívásban egyaránt versenyzett, 1962-től 1979-ig szerepelt mindkét fegyvernem magyar válogatottjában, de kiemelkedő eredményeit párbajtőrvívásban érte el. Közel két évtizeden keresztül jelentős része volt az akkoriban a világ egyik legjobb csapatának tartott magyar párbajtőrválogatott sikereiben. A magyar csapattal 1964-től három egymást követő alkalommal nyert olimpiai bajnoki címet, és 1968-ban az egyéni versenyt is megnyerte, így máig ő minden idők egyik legeredményesebb párbajtőrözője. A vívóvilágbajnokságokon kilenc érmet – köztük három aranyérmet – nyert, valamennyit a magyar csapat tagjaként. A válogatottságtól az 1980. évi olimpia előtt vonult vissza, az aktív sportolást 1980-ban fejezte be.

Kulcsár Győző, 1970

Sporteredményei párbajtőrvívásban

Négyszeres olimpiai bajnok:

- 1964, Tokió: csapat (Bárány Árpád, Gábor Tamás, Kausz István, Nemere Zoltán)
- 1968, Mexikóváros: egyéni csapat (B. Nagy Pál, Fenyvesi Csaba, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)
- 1972, München: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Osztrics István, Schmitt Pál)

Kétszeres olimpiai 3. helyezett:

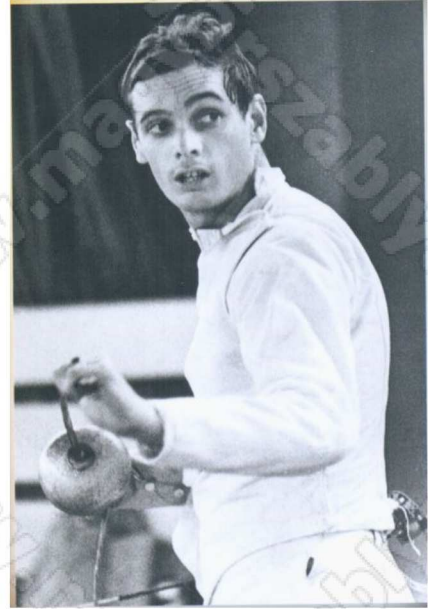
- 1972, München: egyéni
- 1976, Montréal: egyéni

Olimpiai 4. helyezett:

- 1976, Montréal: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Osztrics István, Schmitt Pál)

Háromszoros világbajnok:

- 1970, Ankara: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)
- 1971, Bécs: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)
- 1978, Hamburg: csapat (Fenyvesi Csaba, Kolczonay Ernő, Osztrics István, Pap Jenő)

Kétszeres világbajnoki 2. helyezett:

- 1969, Havanna: csapat (B. Nagy Pál, Fenyvesi Csaba, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)
- 1973, Göteborg: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Osztrics István, Schmitt Pál)

Négyszeres világbajnoki 3. helyezett:

- 1963, Gdańsk: csapat (Bárány Árpád, Gábor Tamás, Kausz István, Nemere Zoltán)
- 1967, Montréal: csapat (B. Nagy Pál, Fenyvesi Csaba, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)
- 1974, Grenoble: csapat (Erdős Sándor, Kolczonay Ernő, Osztrics István, Schmitt Pál)
- 1975, Budapest: csapat (Erdős Sándor, Fenyvesi Csaba, Osztrics István, Schmitt Pál)

Világbajnoki 5. helyezett:

- 1966, Moszkva: csapat (B. Nagy Pál, Gábor Tamás, Nemere Zoltán, Schmitt Pál)

Universiade-győztes:

- 1965, Budapest: csapat (Lendvay László, Nemere Zoltán, Préda István, Schmitt Pál)

Universiade 2. helyezett:

- 1963, Porto Alegre: csapat (Kamuti Jenő, Lendvay László, Nemere Zoltán, Préda István)

BEK-győztes: 1964, 1965, 1966

Nyolcszoros magyar bajnok:

- egyéni: 1962
- csapat: 1961–1964, 1966, 1969, 1971

Sporteredményei törvívásban

Universiade 2. helyezett:

- 1963, Porto Alegre: csapat (Gyuricza József, Kamuti Jenő, Kamuti László, Plagányi Attila)

Kétszeres magyar bajnok:

- csapat: 1961, 1963

Edzői és sportvezetői pályafutása

1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen építőmérnöki, 1976-ban a Testnevelési Főiskolán vívó szakedzői, majd 1985-ben vívó mesteredzői oklevelet szerzett. A mérnöki diploma megszerzése után a Villamosenergia-ipari Kutató Intézet hőtechnikai főosztályán dolgozott. 1979-től 1980-ig a Magyar Vívószövetség főtájkára, majd 1988-ig a magyar vívóválogatott szövetségi kapitánya volt. 1988-ban külföldre távozott, Olaszországban telepedett le, és Vercelliben az AC Pro Vercelli egyesület vívóedzője lett. Tanítványai közül Maurizio Randazzo olimpiai bajnoki címet, háromszor világbajnoki címet, Elisa Uga olimpiai ezüstérmes és Európa-bajnoki címet szerzett. 2001-ben hazatért, és a Budapesti Honvéd-LNX vezetőedzője, így többek között Nagy Tímea, Kulcsár Krisztián és Boczkó Gábor mestere lett. Irányította az öttusázó Balogh Gábor

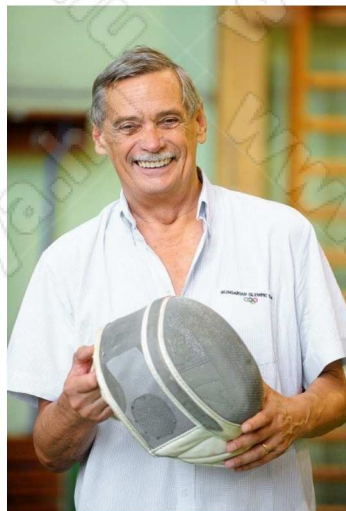
vívóedzéseit is. Később a Vasas edzője lett. Ő volt a mestere Szász Emese olimpiai bajnok párbajtőrívónak, aki 2016-ban nyert olimpiát egyéni párbajtőrívásban.

2005-től a Nemzet Sportolójának delegáltjaként a Magyar Olimpiai Bizottság tagja, majd elnökségi tagja lett. 2009-ben újra elnökségi tagnak választották.

2005 decemberében a párbajtőr szakág szövetségi kapitányának nevezték ki. Posztján 2008-ban megerősítették. 2012 februárjában lemondott a párbajtőr szakág szövetségi kapitányi pozíciójáról, mivel a Magyar Vívószövetség nem jelölte őt MOB-tagnak.[1]

Díjai, elismerései

- Az év magyar vívója (1968, 1971, 1974)
- Mesteredző (1985)
- MOB Olimpiai aranygyűrű (1995)
- A magyar sport halhatatlanja (2000)
- A Nemzet Sportolója (2004)
- MOB érdemérem (2004)
- Az év magyar edzője, második helyezett (2004)
- NOB-elnöki különdíj (2005)
- Az év magyar edzője, harmadik helyezett (2006, 2007)
- Az év magyar vívóedzője (2006)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (2010)[2]
- Az év magyar szövetségi kapitánya, harmadik helyezett (2010)
- Prima Primissima díj (2012)

(forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Kulcs%C3%A1r_Gy%C5%91z%C5%91)